

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad järgmised väited.

1. Esimene väide

— Omavoli ja ilmne viga vaidlustatud otsuse aluseks olevate asjaolude tuvastamisel ning seejärel kaalutusõiguse kuritarvitamine komisjoni poolt ning tõendite ilmselgelt väär hindamine.

2. Teine väide

— Komisjon ei ole uurinud lennujaamale Gdynia-Kosakowo tehtud investeeringutele õigusliku hinnangu andmiseks vajalikke fakte ja asjaolusid.

3. Kolmas väide

— Kaalutusõiguse kuritarvitamine komisjoni poolt kohtupraktika tähenduses, mille kohaselt peab kaalutusõigust omav institutsioon selgitama, miks ta võttis teatud tõendeid ja asjaolusid arvesse ja jättis teised tõendid ja asjaolud arvestamata.

4. Neljas väide

— ETL artikli 107 lõike 1 koostoimes Euroopa õiguse üldpõhimõttega – õiguskindluse põhimõte ja institutsioonide lojaalsuspõhimõte õigussubjektide suhtes – rikkumine väär kohaldamise ja tõlgendamisega.

5. Viies väide

— Rikkumine, mis seisneb asjaolude ja tõendite õiguslikult väär klassifitseerimises ja mistõttu rikub vaidlustatud otsus ETL artikli 107 lõiget 1, kuna lähtuti sellest, et käesolevas asjas puuduvad alused tuvastada, et hagejate meetmed on kooskõlas eraõigusliku investori kriteeriumiga, ja et ei ole väidetud, et investeeringu tegi eraõiguslik investor, mistõttu kvalifitseeriti lennujaamale Gdynia-Kosakowo tehtud investeeringud alusetult antud riigiabiks.

2. aprillil 2014 esitatud hagi – Regione autonoma della Sardegna versus komisjon

(Kohtuasi T-219/14)

(2014/C 175/68)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Regione autonoma della Sardegna (esindajad: advokaadid T. Ledda, S. Sau, G. Roberti, G. Bellitti ja I. Peregò)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus kas tervikuna või osaliselt osas, milles:

— komisjon kvalifitseeris riigiabiks esiteks avaliku teenuse eest hüvitise maksmise vastavalt 7. augusti 2012. aasta maakondlikule seadusele nr 15 ning teiseks vahendite eraldamise, mis otsustati Saremari aktsionäride üldkoosolekul 15. juunil 2012;

- komisjon otsustas, et sellised meetmed ei ole siseturuga kokkusobivad ja määras nende tagasinõudmise;
- tunnistada ETL artikli 277 alusel õigusvastaseks ja kohaldamatuks otsuse 2012/21/EL artikli 4 punkt f ja Euroopa Liidu 2011. aasta raamistiku (riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena) punkt 9;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud Euroopa Komisjoni 22. jaanuari 2014. aasta otsuse peale, mis käsitleb riigiabimeetmeid SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C), mida Sardiinia maakond Saremar kasuks rakendas. Selle otsusega tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks riigiabi, mida hageja väidetavalt andis Saremarile, et tagada üldistes huvides oleva kabotaažveeteenuse osutamine Sardiinia ja mandri vahel ajavahemikul 2011-2012, et maksimeerida majanduslik kättesaadavus kasutaja jaoks.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Kostja rikkus artikli 106 lõiget 2, sest ta hindas vääralt faktilisi asjaolusid ning põhjendus puudus osas, milles lisaks Saremaril olevate avaliku teenindamise kohustuste valesti kindlaksmääramisele ei piirdutud lihtsalt ilmselge vea hindamisega, vaid sekkuti liikmesriigi otsuste sisusse, sekkudes sellega viimase majandus- ja sotsiaalpoliitilistesse valikutesse;
2. Kostja rikkus ETL artikli 107 lõiget 1 ja ETL artikli 106 lõiget 2, leides käesolevas asjas, et kohtupraktikas Altmark ette nähtud tingimused ei olnud täidetud. Sellega seoses hindas komisjon vääralt faktilisi asjaolusid ega põhjendanud oma otsust, kui ta asus muu hulgas seisukohale, et turg pakub sobivaid ja piisavaid tagatise, et rahuldada avaliku teenuse vajadus, mille maakond on kindlaks määranud;
3. Kostja rikkus lisaks ETL artikli 106 lõiget 2 ja otsuseid 2005/824/EÜ ja 2012/21/EL, hindas vääralt faktilisi asjaolusid ega põhjendanud oma otsust osas, milles (i) ta leidis, et otsus 2005/824/EÜ ei ole *ratione temporis* kohaldatav ning osas, milles (ii) ta igal juhul järeldas, et viidatud otsustega kehtestatud põhimõtteid ei olnud käesolevas asjas järgitud;
4. Kostja rikkus ETL artikli 106 lõiget 2, hindas vääralt faktilisi asjaolusid ega põhjendanud oma otsust osas, milles ta kvalifitseeris äriühingu Saremar kui raskustes oleva äriühingu – raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antavat riigiabi käsitlevatele suuniste tähenduses;
5. Kostja rikkus ETL artikli 106 lõiget 2, faktilise ja õiguslike asjaolude väärhindamisega, kuivõrd ta leidis, et täidetud ei ole meetme siseturuga kokkusobivuse tingimused, mis on ette nähtud Euroopa Liidu raamistikus riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011);
6. Kostja rikkus viimaseks ETL artikli 107 lõiget 1 ja hindas vääralt faktilisi ja õiguslikke asjaolusid seoses Saremar rekapiitaliseerimisega Sardiinia maakonna poolt, kui kostja leidis, et see kujutab endast Saremar jaoks eelist ega ole igal juhul kooskõlas turumajanduse tingimustes tegutseva investori põhimõttega.

2. aprillil 2014 esitatud hagi – Saremar versus komisjon

(Kohtuasi T-220/14)

(2014/C 175/69)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA (Cagliari, Itaalia) (esindajad: advokaadid G. Roberti, G. Bellitti ja I. Perego)

Kostja: Euroopa Komisjon